

Authentic versus deceptive life

Jeden môj priateľ mi e-mailom poslal fotku svojho kolegu, ktorý mal na sebe tričko s týmto „vtipným“ protikresťanským, či skôr satanistickým textom: „*Boh je zaneprázdnený ... Ja sa ťa môžem ujať !*“

(So zámerom vylúčiť akúkoľvek publicitu Zlému, fotku je možné zhliadnuť len po kliknutí na nasledovný link). [God is busy...](#)

Zo sv. Písma vieme, že celý svet je zvädzaný satanom (Zjv 12,9). Svätý Pavol nás vystríha, aby nás satan neoklamal – veď poznáme jeho zámery (2 Kor 2,11). V dnešnej dobe je medzi tínedžermi moderné nosiť tričká so satanistickými symbolmi a sloganmi hlásajúcimi lži. Lož je totiž satanovou hlavnou zbraňou. **Existujú iba dve kráľovstvá: Božie kráľovstvo a kráľovstvo Zlého. V Božom kráľovstve je nezištná láska, trvalá radosť a pokoj, pravda, čestnosť, pokora a všetky Božie vlastnosti, s pomocou ktorých môžeme viesť svätý život. Na druhej strane, v kráľovstve Zlého je nenávisť, sebecko, chvílkové rozkoše, krutosť, nečestnosť, pýcha a všetko, čo vedie človeka k hriešnemu životu. Ježiš povedal: „Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal a ničil. Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.“ (Jn 10,10)**

Boh nás stvoril pre neporušiteľnosť a utvoril nás podľa obrazu svojej večnosti. Ale diablu, ktorý sa nazýva aj satan (Zjv 12,9), sa nepáči, že človek dostal podiel na večnosti so svojím Bohom Stvoriteľom. Chce, aby sme celú večnosť trpeli spolu s ním. Kvôli svojmu vzdoru a neposlušnosti bol zvrhnutý z neba (Iz 14,12-15; Ez 28,11-19; Zjv 12,7-9), a preto závidí človeku, že môže prísť do neba a dosiahnuť večný život. „Závisťou diabla však prišla na svet smrť: skúsia ho tí, čo sú jeho korisťou.“ (Múd 2,24)

Ježiš nám priniesol víťazstvo nad smrťou a satanom. **Hlavným posolstvom sv. Písma je dobrá zvesť, že „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“** (Jn 3,16) Smrťou svojho Syna na kríži „nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie, odpustenie hriechov.“ (Kol 1,13-14)

Slávnostným prežívaním pôstneho obdobia Cirkev každého z nás vyzýva, aby sme sa zamysleli nad naším spôsobom života, či kráčame po ceste pravdy, ktorá nás privedie k večnému životu v Božom kráľovstve, alebo kráčame po ceste lži a klamstva, ktorá nás privedie k večnému zatrateniu. Božie slovo nás nabáda: **„Prezrime svoje cesty, preskúmame a vráťme sa k Pánovi“** (Nár 3,40).

Pôst je obdobím, kedy máme rozjímať nad tým, akú veľkú cenu Pán zaplatil za skazenosť Zlého a za naše hriechy – prebolestné umučenie, strašné a hanebné ukrižovanie. Jeho láska k človeku je nesmierna: dobrovoľne vzal na seba kríž, aby nás vyslobodil z pazúrov Zlého. Ale satan, ktorý je nepriateľom ľudskej spásy, „sa tvári ako anjel svetla“ (2 Kor 11,14).

Veľa ľudí sa znepokojuje správami, ktoré „varujú“ pred koncom sveta. Už pred dvetisíc rokmi Ježiš predpovedal znamenia konca sveta (Mt 24,3-44; Lk 21,7-36). Mnohé z tých vecí sa už teraz dejú vo svete. **My však nemáme byť vystrašení, ale sa máme pripravovať na dosiahnutie nášho cieľa návratom k Pánovi prostredníctvom pôstu, pokánia a kráčania po „úzkej ceste“, ktorá nás privedie do neba, do večného života.** Ježiš nám s láskou hovorí: „Vchádzajte tesnou bránou, lebo široká brána a priestranná cesta vedie do zatratenia a mnoho je tých čo cez ňu vchádzajú. Aká tesná je brána a úzka cesta, čo vedie do života, a málo je tých, čo ju nachádzajú!“ (Mt 7,13-14)

Všimnime si tiež, čo nám Božie slovo hovorí o pôsobení diabla v posledných dňoch: **Koniec „nenastane, kým nepríde najprv**

odpad a nezjaví sa človek neprávosti, syn zatratenia, ktorý sa protiví a povyšuje nad všetko, čo sa nazýva Bohom alebo čo sa uctieva, takže sa posadí v Božom chráme a bude sa vydávať za Boha. Potom sa zjaví ten zločinec, (...) ktorý príde pôsobením satana so všetkou mocou, znameniami a klamnými zázrakmi a s každým zvodom do neprávosti pre tých, čo idú do záhuby, lebo neprijali lásku k pravde, aby mohli byť spasení.“ (2 Sol 2,3-4; 2,8-10) O tých, ktorí si zvolia lož a pominuteľné pôžitky tohto sveta, Duch Svätý vyjavil: „A pretože si nevedeli vážiť poznanie Boha, Boh ich vydal napospas ich zvrátenému zmýšľaniu, aby robili, čo sa nepatrí, plných neprávosti, zloby, lakomstva, ničomnosti, plných závisti, vrážd, svárov, ľsti, zlomyseľnosti; sú klebetní, utrhačskí, nenávidia Boha, urážajú iných, sú pyšní, povyšujú sa, vymýšľajú zlo, neposlúchajú rodičov, sú nerozumní, vierolomní, bezcitní a nemilosrdní. **Hoci dobre vedia o Božom ustanovení, že tí, čo robia také veci, zasluhujú si smrť, nielen že to sami robia, ale aj schvaľujú, keď to robia iní.“ (Rim 1,28-32)**

Modlime sa za tých, ktorí „neprijali lásku k pravde, aby mohli byť spasení“, ktorí majú rozum zatemnený taktikou Zlého a slepo kráčajú po ceste do záhuby. Ježiš vylial svoju predrahou krv, aby „vykúpil ľudí z každého kmeňa, jazyka, ľudu a národa“ (Zjv 5,9), aby všetkých spasil pre Božie kráľovstvo. Duch Svätý nám však pripomína, že máme „s bázňou a chvením pracovať na svojej spáse“ (Flp 2,12). „Však viete, aký je čas, že už nadišla hodina, aby ste sa prebudili zo sna. Veď teraz je nám spása bližšie, ako vtedy, keď sme uverili. Noc pokročila, deň sa priblížil. Zhodme teda skutky tmy a oblečme sa do výzbroje svetla. Žime počestne ako vo dne; nie v hýrení a opilstve, nie v smilstve a necudnosti, nie v svároch a žiarlivosti, ale oblečte si Pána Ježiša Krista; a o telo sa nestarajte podľa jeho žiadostí.“ (Rim 13,11-14)

Pane, pomáhaj nám v tomto Pôstnom období, aby sme urobili radikálne rozhodnutie a zvolili si tvoju cestu, ktorá nás bude pripodobňovať tebe, aby sme zostali verní svojmu krstu

navzdory súčasným trendom tohto sveta. Pane, keď si volíme úzku cestu, na ktorej objavujeme krásu kresťanského života a múdrosti, sme pripravení stať sa bláznami pred zrakom sveta.

Mary Pereira, P. J. Mariakumar

LIVING THE LIGHT

Zo skúsenosti vieme, že vidieť môžeme len tam, kde je svetlo. Tam, kde svetlo chýba, vnímame len tmu a v tme nevidíme nič. Keď nevidíme slnečné svetlo, cítime depresiu a smútok, ale keď svieti slnko, sme veselí a radujeme sa. Vo svetle dokážeme rozpoznať ľudí, veci a krásu, zatiaľ čo tma je znakom nezmyselnosti. Svetlo teda dáva životu zmysel. Najhorším trestom pre človeka je byť uväznený sám v tmavej cele, kde človek nemôže vidieť svetlo ani komunikovať s druhými ľuďmi. V takej situácii sa môže človek aj zblázniť. Bez svetla sa nedá žiť.

Stvorené svetlo: slnko, mesiac, hviezdy

Stvoriteľ sveta preto stvoril najprv svetlo: „Tu povedal Boh:

„Buď svetlo!“ a bolo svetlo. Boh videl, že svetlo je dobré; i oddelil svetlo od tmy. A Boh nazval svetlo „dňom“ a tmu nazval „nocou“. (Gn 1,3-5) Svetlo bolo znakom Boha a tma bola znakom neprítomnosti svetla, čiže neprítomnosti Boha. Na Boží príkaz Mojžiš vystrel ruku a v celom Egypte nastala úplná tma, len Izraeliti

Dišpút s učencami – D. di Buoninsegna (WGoA)

mali svetlo vo svojich príbytkoch, Egyptania však nevideli jeden druhého a tri dni sa nemohli pohnúť z miesta (Ex 10,21-23). To dokazuje, že svetlo bolo symbolom Božej prítomnosti a tma zase symbolizovala opak – neprítomnosť Božej prozreteľnosti.

Na znak svojej prítomnosti a prozreteľnosti Boh stvoril slnko, aby osvetľovalo zem počas dňa, a mesiac a hviezdy, aby svietili v noci. (Gn 1,14-18) Niektoré národy sa vo svojej nevedomosti klaňali slnku, mesiacu a hviezdám, ktoré stvoril Boh, namiesto toho, aby sa klaňali Bohu Stvoriteľovi. Boh o tom jasne poučil svoj vyvolený ľud prostredníctvom Mojžiša: „A keď zdvihneš oči k nebu a uvidíš tam slnko, mesiac a hviezdy, všetky voje nebies, nedaj sa oklamať a neklaňaj sa im a neuctievaj to, čo Pán, tvoj Boh, stvoril na osoh všetkým národom, ktoré sú pod neбом.“ (Dt 4,19)

BOH – nestvorené svetlo

Boh je večné svetlo. „Boh je svetlo a niet v ňom nijakej tmy.“ (1 Jn 1,5) Toto Božie svetlo sa stalo človekom v osobe Ježiša Krista, Božieho Slova. On žil a prinášal Božie svetlo všetkým ľuďom. „V ňom bol život a život bol svetlom ľudí.“ (Jn 1,4)

Túžba po Bohu v predkresťanských náboženstvách

Každý človek v srdci túži po svetle, živote a pravde. V jednej hinduistickej modlitbe sa spieva:

Asathoma satgamay,

Thamaso ma jyothir gamaya,
Mruthyo ma amritham gamaya...

Prived' ma od nepravdy k pravde,
prived' ma z tmy do svetla,
prived' ma zo smrti k životu.

V nekresťanských náboženstvách, najmä v hinduizme a pársizme, ľudia vidia Boha vo svetelných telesách, napr. v slnku, mesiaci, planétach či ohni, a klaňajú sa im, čo vyjadruje ich túžbu po nestvorenom Svetle.

JEŽIS, nestvorené Svetlo vo svete

Ja som svetlo sveta – Bantry
kostol sv. Brendana, detail

Boh, ktorý je Pravda, Svetlo a Život, nás zachováva vo svojej pravde, privádza nás do svojho svetla a dáva nám život. On poslal do sveta svojho syna Ježiša ako odpoveď na modlitby ľudí, aby naplnil ich túžbu. **Ježiš** povedal: „Ja som cesta, pravda a život.“ (Jn 14,6) **„Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo**

života.“ (Jn 8,12) „Ja som prišiel na svet ako svetlo, aby nik, kto verí vo mňa, neostal vo tmách.“ (Jn 12,46) Svätý Ján podáva svedectvo o Ježišovi, vtelenom Slove: „Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet.“ (Jn 1,9)

Skutoční veriaci sú odrazom Kristovho svetla pre svet

Ježiš vo svojej reči na vrchu povedal učeníkom: „Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.“ (Mt 5,14-16) Ježiš učil a konal to, čo mu zjavil jeho Otec, a tak žil ako svetlo sveta. Učil nás, ako môžeme byť aj my svetlom sveta. Keď konáme dobré skutky, sme vo svetle, ale keď robíme zle, vtedy sme vo tme. Duch Svätý prostredníctvom svätého Jána hovorí: **„A súd je v tomto: Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé. Veď každý, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky neboli odhalené. Ale kto koná pravdu, ide na svetlo, aby bolo vidieť, že svoje skutky koná v Bohu.“** (Jn 3,19-21) Svätý Pavol nás vyzýva: „Zhodme teda skutky tmy a oblečme sa do výzbroje svetla.“ (Rim 13,12) Svätý Arnold Janssen sa takto modlil: **„Nech temno hriechu a noc neviery ustúpia pred svetlom Slova a Duchom milosti.“**

„Kto koná pravdu, ide na svetlo, aby bolo vidieť, že svoje skutky koná v Bohu.“ (Jn 3,21) „Kto hovorí, že je vo svetle, a nenávidí svojho brata, je ešte stále vo tme. Kto miluje svojho brata, ostáva vo svetle a nie je preň pohoršením.“ (1 Jn 2,9-10) Keď teda žijeme Božie slovo, máme účasť na Božom svetle. Iba vtedy môžeme prinášať ovocie svetla, ktorým je láskavosť, spravodlivosť a pravda. Žalmista kráľ Dávid bol presvedčený, že **Božie slovo je „svetlo pre jeho nohy a pochodeň na jeho chodníkoch“**, pretože zakúsil, že „výklad Božích slov osvecuje“ (Ž 119,105; 119,130). V dnešnej dobe mnohí ľudia nechcú žiť Božie slovo a preto nemôžu zakúsiť Pánovo svetlo. „To títo sú odporcami Svetla, jeho cesty

neuznávajú a na jeho dráhu sa nevrátia“ (Jób 24,13).

Ježiš zveril všetkým učeníkom svoje vlastné poslanie: byť svetlom sveta (Mt 5,14). **„Lebo tak nám prikázal Pán: ,Ustanovil som ťa za svetlo pohanom, aby si bol spásou až do končín zeme.“**“ (Sk 13,47) Mnohí ľudia okolo nás tápu vo tme hriechu, pochybností a zmätku. Tak ako svätý Pavol, budme si vedomí tohto poslania, uvedomme si, že Pán nás posiela **„otvoriť im oči; aby sa od tmy obrátili k svetlu a od satanovej moci k Bohu; a tak dosiahli odpustenie hriechov a podiel medzi posvätenými vierou v Ježiša.“** (Sk 26,18) Keď sme v Pánovom svetle, môžeme byť **„vodcom slepých, svetlom tých, čo sú vo tme, vychovávateľom nerozumných, učiteľom nedospelých“** (Rim 2,19-20). Pán pozýva každého z nás tak, ako pozval blahoslavenú matku Terezu: **„Pod', buď mojím svetlom.“**

V tomto roku viery si ešte viac uvedomujme toto poslanie byť svetlom sveta tým, že budeme veriť pravde Božieho slova a žiť podľa neho. **„Lebo sme Kristovou lúbeznou vôňou pre Boha uprostred tých, čo sú na ceste spásy, i tých, čo idú do záhuby.“** (2 Kor 2,15) Nech Duch Svätý osvecuje našu myseľ, aby sme zjavovali Krista svetlu.

Fr. J. Mariakumar a Mary Pereira